

Svajonų
ROMANAI

Karamelė

JENNIFER FAYE
Šventinis stebuklas

2019 spalio–gruodis

Knygute.lt

Jennifer Faye

**ŠVENTINIS
STEBUKLAS**

Romanas

Versta iš Jennifer Faye,
Her Festive Baby Bombshell, 2016

© Jennifer Faye, 2016

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Neringa Lekandrė, vertimas iš anglų kalbos,
2019

© Lina Noreikaitė, dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2019

ISBN 978-609-03-0536-2

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2019

Prologas

Tarptautinis Lockwood įmonės biuras, Niujorkas

– Ką čia veiki? – iš vadovo kabineto šešėlių pasigirdo sodrus, kimus balsas.

Holė Abrams sustingo vietoje. Nė negalėjo įkvėpti. Širdis daužėsi kaip pašėlusį, o akys tamsoje bandė išvelgti paslaptinę balsą savininką.

Staiga jis išniro iš tamsos. Holė iš karto atpažino šį žmogų. Tai buvo *Lockwood International* prezidentas Finas Lokvudas. Jai palengvėjo.

Susitiko ne pirmą kartą, tačiau net ir pačios lakiausios vaizduotės asmuo jų santykių nebūtų pavadinęs draugiškais. Net ir dabar ne itin ap-

sidžiaugė ją čia pamatęs. Kita vertus, kodėl turėtų?

Pažvelgusi Finui į akis Holė pajuto, kaip drėksta delnai.

- Sveikas. - Kodėl jos balsas staiga tapo toks švelnus - toks gundantis? Holė kostelėjo.

- Ar ne per ilgai užsibuvai darbe?

Holė buvo įpratusi dirbti viršvalandžius. Kai nutrūko jos sužadėtuvis, prisiekė daugiau niekada neprasidėti su vyrais ir visą dėmesį ir energiją skirti darbui. Dirbdama pasitikėjo savimi ir jautėsi turinti tikslą.

- Aš... hm, atnešiau dokumentus, - Holė ištiesė jam didelį popierinį voką. - Man sakė, kad šios sutarties reikia nedelsiant.

Finas ištiesė ranką paimti voko, ir jų pirštai susilietė. Tarsi žaibo iškrova zvimbtelėjo Holės ranka ir įsitaisė

krūtinėje.

- Ačiū. - Lėtai slinko sekundės. - Ar dar ko nors reikia?

Reikia? Holė žvilgtelėjo jam į lūpas, kurios kvieste kvietė jas pabučiuoti. Prisiminė, kaip paskutinį kartą susitiko lifte. Jame buvo vienudu. Staiga Holei iš rankų iškrito popieriaus lapas. Jie kartu pasilenkė jo paimti ir susidūrė akis į akį. Kai atsislojo, Finas į ją žvelgė jau kitaip - ne kaip į teisininko padėjėją iš *Lockwood* teisės skyriaus, bet kaip į moterį. Holė pajuto jo akivaizdų susidomėjimą, tačiau tada lifto durys atsidarė ir įspūdis išsisklaidė. Dar dabar vis pagalvodavo, ar tai buvo tik jos vaizduotės padarinys.

O dabar, kol galutinai neapsikvailino, turi iš čia sprukti.

- Ne, tai viskas.

Holė pasisuko lifto link, o tada prisiminė geras manieras ir pažvelgė per petį.

- Labos nakties.

- Palauk.

Atsigręžusi į Finą nugara Holė sukando dantis. Žvilgsnis nuklydo į koridoriaus gale esantį liftą. Išsigelbėjimas buvo čia pat, o kartu labai toli. Giliai atsidususi ji atsisuko.

- Eikš su manimi, - nelaukdamas, ką ji atsakys, Finas nužingsniavo gilyn į biurą.

Ko jam dar iš jos reikia? Juodi batai su platformomis atviru priekiu garsiai taukšėjo į marmurines grindis. Holei atrodė, kad krūtinėje besidaužanti širdis tuksi dar garsiau. Su kitais žmonėmis niekada nejausdavo nerimo, bet ponas Lokvudas buvo išimtis.

Įėjusi į erdvų biurą Holė neteko žado. Kol Finas skaitė dokumentą, ji dairėsi aplinkui. Pono Lokvudo stalas stovėjo priešais didžiulius langus, o pro juos atsivėrė nuostabus Manhato vaizdas. Holei norėjosi prilėkti prie lango ir pasižiūrėti į brzdantį miestą iš aukštai, bet ji nediršo.

Atidaromo stalčiaus garsas gražino ją į tikrovę. Atrodė, kad Lokvudas kažko ieško. Kol jis buvo užsiėmęs, Holė toliau dairėsi po biurą. Čia, kaip kokiame muziejuje, stovėjo įspūdingos skulptūros, o stikliniuose stovuose buvo eksponuojama beisbolo kolekcija.

Labiausiai jos dėmesį patraukė visą sieną užėmusios knygų lentynos.

Holei vos neatvipo žandikaulis. Lentynose buvo didžiulė knygų kolekcija. Jam patiko skaityti. Jie turi

kai ką bendro. Holė norėjo nueiti prie lentynų ir patyrinėti kolekcijos turinį, tačiau pažvelgusi į Lokvudą pamatė, kad jis ranka rodo į vieną iš dviejų priešais jo stalą stovinčių kėdžių. Netarusi nė žodžio ji pakluso.

- Ką manai apie biurą?

- Čia labai gražu, - Holė ranka parodė į knygų lentynas nuo grindų iki lubų.

- Ar jas visas perskaitėte?

- Taip. O tau patinka skaityti?

- O, taip, - Holė sunėrė pirštus, kad neimtų tampyti sijono krašto. - Skaitau, kai tik randu tam laiko.

- Tai todėl neini į įmonės penkiasdešimtojo jubiliejaus šventę? Mieliau būtum namuose ir skaitytum?

Ar tai koks nors išbandymas? Holė dvejojo. Ar gali būti teisingas ir ne-

teisingas atsakymas į šį klausimą? Finas tiriama žvelgė į ją ir ji dar stipriau sugniaužė pirštus. Ar jis pastebėjo, kaip ji nervinasi būdama šalia jo?

- Nėjau į vakarėlį, nes reikėjo pa-
baigti sutartį, - ji parodė į ant stalo
gulintį dokumentą. - Ketinau ją pa-
likti jums prieš išeidama namo. - Ne
ji viena praleido šventę. Įdomu, koks
buvo jo motyvas. - Maniau, kad kar-
tu su visais būsite šventėje.

- Buvau trumpam užsukęs. Kai vir-
šininkas šalia, niekas nedrįsta atsi-
palaiduoti, todėl palikau juos links-
mintis.

Holė galėjo nesunkiai įsivaizduoti,
kad būdami šalia jo žmonės nervina-
si. Finas buvo kruopštus ir reiklus
vadovas, kuris iš savo darbuotojų
tikėjosi tik paties geriausio.

- Jums pačiam turbūt nebuvo labai smagu.

Finas gūžtelėjo pečiai.

- Man tai netrukdo.

Staiga Holė pamatė jį kitoje šviesoje. Pirmą kartą suvokė, kad privilegija dirbti šiame dramblio kaulo bokšte neatsiejama nuo vienatvės jausmo.

- Atrodo neteisinga, kad dirbate, o ne švenčiate savo šeimos pasiekimus.

Finas papurtė galvą.

- Taip turi būti.

Na, atsakymas buvo keistokas. Holė jau žiojosi paklausinėti išsamiau, bet persigalvojo. Juto, kad jo mandagumui yra ribos.

Biure buvo tylu. Ponas Lokvudas susikaupęs skaitė dvidešimt vieno

puslapio sutartį. Holė nenustygo vietoje. Laukė ir mąstė, kodėl jis norėjo, kad ji pasiliktų. Smiliumi neramiai braukė atsilupusį nykščio nagų laką.

Šis vyras turėjo kažką tokio, kas paversdavo Holę nervų kamuoliuku. Tačiau ką? Jo milijardai ar galia jos neveikė. Tai buvo kažkas esminio, instinktyvaus, tačiau kas tiksliai, negalėjo pasakyti.

- Skaičiai šiame priede neteisingi, - Finas mostelėjo į sutarties lapą. - Ar turi šaltinio informaciją?

- Nepasiėmiau. Bet viską patikrinau du kartus. - Iš tikrųjų skaičius patikrino net keturis kartus, tačiau neketino pasirodyti norinti padaryti jam įspūdį.

Finas griežtai suraukė antakius.

- Tikrai kažkur padarei klaidą. Nesueina galai.

- Įrodyk, - netikėtai išsprūdo Holei.

Ponas Lokvudas nustebeęs pažvelgė į ją. Buvo akivaizdu, kad retai kas mesdavo jam iššūkį. Tačiau Holė nenuleido akių. Neketino nusileisti - tik ne tada, kai ant kortos pastatyta jos reputacija.

- Šitie skaičiai netikslūs. Tikrai, - Fino žvilgsnis patamsėjo. - Prisijungsiu prie sistemos, o tada parodysi, iš kur juos ištraukei.

Kelias kitas valandas jie dirbo ranka rankon ir tikrino visus skaičius sutarties prieduose. Galiausiai išsiaiškino, kad sutartyje skaičiai tikrai klaidingi, tačiau, Holės palengvėjimui, tai buvo ne jos kaltė. Skaičiai buvo sumaišyti pirminiame faile. Finas išspausdino pataisytą egzempliorių ir jį pasirašė. Holė nuskenavo sutartį asmeninės Fino padėjėjos

skeneriu ir elektroniniu paštu nusiuntė kitai sutarties šaliai.

- Ačiū už pagalbą, - Finas įdėjo popierinį sutarties egzempliorių į voką.

- Atsiprašau, kad sutrukdžiau tavo laisvalaikį ir priverčiau praleisti vakarienę, - jis pažvelgė į *Rolex* laikrodį. - Teks tai ištaisyti.

- Nieko baisaus, tai nebūtina.

- Primygtinai kviečiu vakarienės, - Finas atsistojo ir apėjo aplink stalą. - Padėdama sutvarkyti sutartį padarei didžiulę paslaugą, - žvilgsnis nejučia nukrypo į Holės lūpas. Vėl prisivertė pažvelgti jai į akis. - Jo lūpų kampučius kilstelėjo seksuali šypsena. - Noriu parodyti, koks esu dėkingas už tai, kad padėjai parengti sutartį iki nustatyto termino.

O, galvoje jis tikrai turėjo daugiau nei vakarienę....